

Side kan indrettes til Anlægsted for Dampstube, burde Muligheden heraf undersøges.

Jeg kan her ikke undlade at paapege, at der vilde kunne vindes et betydeligt Areal, naar Linien lagdes Nord om Tjæreby-Noer. Paa Grund saavel af det lave Vand, som af Kystens Form, stiger Vandet i dette Noer ved nordøstlige Storme til en betydelig Høide, saa at Cierne af de tilstødende Lodder kun have en indskrænket Brug af disse; det turde derfor være muligt, at de vilde afstaae Eiendomsretten til de Strækninger, der ere under dagligt Vand, imod at det tilstikkes dem, at Vandet aldrig skulde stige over denne Høide. Da Noeret ikke optager noget betydeligt Vandtilløb — Næsby-Na maatte søres udenom —, vilde dets Udtørring ikke være forbunden med særdeles Vanskeligheder, og det kan ikke paatvivles, at denne Afdæmning i højere Grad vilde svare Regning end de, der ere foretagne ved Korsør-Noer, hvor Søen maa have bortskyllet de frugtbargjørende Partikler, medens Næsby-Naen netop maa have affat saadanne i Tjæreby-Noer.

LV.

Udkast til Lov

angaaende

Ophævelse af Forpligtelsen til at benytte Vaccinationen og af Nødvendigheden af Vaccinationsattest.

(Indbragt i Landstinget af 3die Landstingsmand for 2den Valgkreds den 12te Novbr.)

§ 1.

Den hidtil bestaaende Forpligtelse til at benytte Vaccinationen, saavel som Forfristerne om Nødvendigheden af Vaccinationsattest i visse Tilfælde, ophæves herved; og staaer det herefter Enhver frit for at benytte Vaccinationen for sig og Sine, eller ikke.

§ 2.

Alle ældre Anordninger og Bestemmelser, som stride imod § 1, sættes herved ud af Kraft.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Det kan uden Tvivl ansees som en anerkjendt Sandhed, at de Epidemier, der i Aarhundredernes Forløb fra Tid til anden ere gaaede hen over Jorden og have afkrævet Menneskeheden betydelige Offere, stedse skifte Charakter, og reise sig under andre ydre Betingelser og Former, saa at den Sot, der har grasseret i en given Periode, dermed har fuldført sin Gang og omsider ophører, ligesom om det var den foreskrevet at fuldende en vis Bestemmelse, og, saasnart Tiden atter var moden dertil, gjøre Plads for en ny. Det indsees let, at Talen her ikke egentlig er om de sædvanlige daglige Sygdomme, der gjentage sig bestandigt, fordi de ere en naturlig Følge af Climaten, Jordbunden eller andre vedvarende Omstændigheder, og altsaa snarere ere locale eller uadskillelige fra Stedet og Eggen, hvor de have fæstet deres Sæde, men kun om de egentlig saakaldte Epidemier, der ikke binde sig til Tid eller Sted, men opstaae pludselig i en eller anden Afkrog af Jordkloden, og derfor udbrede sig og gjennemgaae alle de Lande, hvor Mennesker boe og bygge.

Førsaavidt Koppesygdommen lader sig henregne til denne Art af exceptionelle Sygdomme eller Epidemier, er det af det Anførte klart, at de Foranstaltninger, der i sin Tid bleve truffet for at afværge samme, ifkun have kunnet være af momentan Betydning, og naar de naturlige Aarsager, som dengang bevirkede dens Opkomst og Udbredelse, forlængst ere ophørte, ikke længere kunne svare til Hensigten, eller have noget Værd som uødvendige eller gavnlige Midler imod et ikke længere herskende Ondt. Saa fremt derimod denne Sygdom maatte have Charakteren af dem, der vedblivende angribe Menneskene og klæbe ved den menneskelige Natur som nedarvet Svaghed, eller ved Stedet som localt Ondt, ville hine Foranstaltninger dog kun beholde saa meget Værd, som den lægekyndige